

ترکیب سنی آنوفل فلوویاتیلیس (*Anopheles fluviatilis*) و تغییرات آن در فصول مختلف سال، استان هرمزگان

دکتر حمیده عدالت^۱، حسن موسی کاظمی^۱، مصطفی نظری^۱

واژه های کلیدی: آنوفل فلوویاتیلیس، هرمزگان، ایران

چکیده

به منظور بررسی تغییرات سنی آنوفل فلوویاتیلیس در طول سال مطالعاتی در روستای کوه دهستان سیاهو شهرستان پندرعباس استان هرمزگان از فروردین ماه ۱۳۷۶ تا یکم مهرماه ۱۳۷۷ انجام گرفت.

از کل ۶۵۹۴ آنوفل ماده، آنوفل فلوویاتیلیس با ۳۱۵۵ عدد (۴۷/۸۵ درصد) در رتبه اول، آنوفل دنالی با ۲۰۸۴ عدد (۳۱/۶۰ درصد) در رتبه دوم، آنوفل استفننسی با ۹۱۹ عدد (۱۳/۹۴ درصد) در رتبه سوم، آنوفل سرزاںی با ۴۱۶ عدد (۶/۲۱ درصد) در رتبه چهارم و مایقی (۱/۳ درصد) را آنوفل هانی سویریکتوس، کولیسیماسین، تورخدای و پولکریموس تشکیل می داده اند. از ۳۱۵۵ عدد آنوفل فلوویاتیلیس صید شده، ۲۸۹۵ از روی گاو و ۲۶۰ عدد از روی انسان صید شده است. آنوفل فلوویاتیلیس دارای دو پیک فعالیت یکی در بهار و دیگری در پاییز بوده و حداقل فعالیت آن در نلت دوم شب بوده است.

از مجموع ۳۱۵۵ عدد آنوفل فلوویاتیلیس ماده صید شده از روی طعمه حیوانی و انسانی ۱۸۰۷ عدد (۵۷/۳ درصد) از نظر وضعیت تخدمان تشریح و تعیین سن شدند که در فصل تابستان بالاترین درصد پشه های پاروس (۷۱/۴ درصد) و در فصل زمستان پایین ترین میزان پاروس (۲۷ درصد) را داشتند و در فصول بهار و پاییز نیز به ترتیب ۵۹/۵ و ۴۶/۵ درصد بوده است. برای تعیین درصد پشه های پاروس از روش بررسی کلاسه های تراشه ها روی تخدمان و تعیین سن آنوفل با تشریح تخدمان استفاده شد و تفاوت معنی داری مشاهده نگردید.

سرآغاز

بیماری مalaria از جمله پراهمیت ترین بیماری های انگلی شایع در مناطق گرمسیری دنیا است و سالانه ۵۰۰ - ۳۰۰ میلیون مورد مalaria گزارش می شود که از این تعداد ۲/۷ - ۱/۵

^۱- کرو، حسن؛ شناسی پژوهشی و مبارزه با تائفین، دانشکده بهداشت و انتیو تحلیفات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، صدوری پستی ۱۴۰۰-۶۴۴۶، تهران، ایران.

میلیون مورد مرگ و میر را شامل می شود و تقریباً ۱ میلیون مرگ و میر کو دکان زیر ۵ سال در اثر بیماری مalaria و یا توان با دیگر بیماری ها اتفاق می افتد (۱۳). در حال حاضر این بیماری در جنوب شرقی ایران یکی از مهمترین معضلات بهداشتی کشور می باشد و مناطق جنوب شرقی کشور با ۲۲۶۰۰۰ نفر (حدود ۵ درصد از جمعیت کل کشور در سال ۱۳۷۵) شامل استان های هرمزگان، سیستان و بلوچستان و قسمت گرمسیری استان کرمان (بم، جیرفت و کهنوج) دارای میزان آلودگی و پتانسیل انتقال بالایی می باشند.

استان هرمزگان واقع در جنوب ایران با مساحتی بالغ بر ۶۵۲۷۹ کیلومترمربع بین ۲۵ تا ۲۸ درجه عرض شمالی و ۵۹ تا ۵۲ درجه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار گرفته است. این استان با جمعیتی بالغ بر ۸۴۱۰۲۵ نفر می باشد که ۵۷/۴ درصد آن (۴۸۳۰۵۰ نفر) در روستاهای ۴۲/۶ درصد (۳۵۷۹۸۵ نفر) در شهرها ساکن است. دهستان سیاهو از شهرستان پندر عباس یکی از کانون های فعل مalaria در استان هرمزگان بوده و عمل رغم عملیات ضد malaria از قبیل استفاده از حشره کش برای مبارزه با بالغ و عملیات لاروکشی، انتقال مalaria در این دهستان قطع نشده است. بر عکس در مناطق ساحلی اقدامات ضد malaria ایان مؤثر واقع شده.

از هفت ناقل شناخته شده مalaria در ایران، آنوفل های استفنسی^۱، فلوروپاتلیس^۲، دتالی^۳، سوپریپکتوس^۴ و کولیسیناسیس^۵ در استان هرمزگان وجود دارند. آنوفل فلوروپاتلیس به علت خاصیت اگزوپلی^۶ و اگزووفازی^۷ مalaria را بصورت نیمه پایدار در منطقه نگهداری می کند (۱۱) و یکی از ناقلین مهم در مناطق جنوبی ایران بخصوص در مناطق تپه ماهوری می باشد و با توجه به خاصیت اگزووفلی آن از نظر نگهداری Malaria، اهمیت خاصی دارد.

آنوفل فلوروپاتلیس در هند، پاکستان، افغانستان، پاکستان، سیلان، پرمه، تایلند، هندوچین، تایوان، چین، فراستان، عراق، ایران، شرق عربستان سعودی، عمان و بحرین (۷) و هنگ کنگ پراکنده است (۸). در ایران در دامنه های جنوبی مسلسله جبال زاگرس شامل استان های کرمانشاهان، ایلام، کهکیلویه و بویراحمد، کرمان، خوزستان، بوشهر، فارس و بلوچستان پراکنده است (۴). آنوفل فلوروپاتلیس ناقل عدده مalaria در ایران و شبه قاره هند می باشد و در هند ۳ گونه سیلینگ^۸ آن به نام های T.S و U (۱۱) که S آنوفلوبوفل^۹ و A و L آنوفل^{۱۰} می باشند گزارش شده است (۹). طول عمر آنوفل ناقل یکی از فاکتورهای مهم در بورسی های ایدارمیلوزیکی بسازی Malaria در هر منطقه می باشد. زیرا از یک طرف اجرازه تکمیل شدن دوره آسپروگونی در بدنه پشه را می دهد و از سوی دیگر هر قدر احتمال زنده ماندن پشه بیشتر باشد در نتیجه دفعات بیشتری برای

۱- *Anopheles stephensi*

2- *An. fumiferinus*

3- *An. dirhoia*

4- *An. superpictus*

5- *An. culicifacies*

6- Exophle

7- Exophage

8- Sibling

9- Anthropophile

10- Zoophile

خونخواری به انسان حمله می کند و در صورتی که به من خطرناک (منی) که پشه بتواند بیماری را متقل کند) رسیده باشد در هر نوبت خونخواری، فرد جدیدی را آلوده می کند.

برای تعیین من آنوفل ها روش های مختلف استفاده شده است که قدیمی ترین آن براساس وجود یا عدم وجود فلس های روی بال و روش دیگر وجود Mating plug و بزرگی آپول مجرای تخم می باشد (۲). در سال های اخیر دو روش برای تعیین من آنوفل ها ارائه شده است:

الف) روش ساده برای تعیین پاروس^۱ و نولی پاروس^۲ که دیدن تراشه های تخدمان است که می توان احتمال زندگی و بالاخره طول عمر پشه را محاسبه کرد (۴).

ب) روش پیشرفته تری که براساس تشريح تخدمان ها و شمردن تعداد دیلاتاسیون^۳ یا قیمانده بعد از هر تخدمگذاری است (۱۰). این روش تعداد دفعات تخدمگذاری آنوفل را نشان داده و من فیزیولوژی^۴ آنوفل را دقیق تر نشان می دهد.

ناکنون بررسی های جامعی روی من فیزیولوژیکی آنوفل ماکولی پنیس^۵ توسط دنی نووا انجام شده است (۵) و در ایران نیز بررسی های جامعی روی من فیزیولوژیکی آنوفل استفسی انجام شده است (۵) و در ایران نیز بررسی های جامعی برای تعیین من آنوفل ماکولی پنیس انجام شده است.

و ۱۴۶ عدد آنوفل فلوروپاتلیس منطقه کازرون به انجام رسیده است (دکترو جوادیان، گزارشات چاپ نشده). در استان اصفهان نیز بررسی های جامعی برای تعیین من آنوفل ماکولی پنیس انجام شده است (۲).

بررسی حاضر مطالعه روی من فیزیولوژی آنوفل فلوروپاتلیس در منطقه سیاهو از شهرستان پندر عباس می باشد.

نمونه برداری و روش بررسی

این تحقیق از فروردین ماه ۷۶ لغایت مهرماه ۱۳۷۷ در روستای کوهه منطقه سیاهو در فصول مختلف سال انجام گرفت. سیاهو در فاصله ۱۰۸ کیلومتری شمال شرقی پندر عباس و در ۱۸ کیلومتری جاده آسفالت پندر عباس - کرمان قرار گرفته است. در این مطالعه روز بعد ادامه داشت. جهت گزش طعمه انسانی و حیوانی (گزش شبانه) از غروب نا طلوع آفتاب روز بعد ادامه داشت. جهت گزش انسانی دو نفر انسان و برای گزش حیوانی دو رأس گاو و ۲ نفر جمع آوری کشته ها از روی طعمه انتخاب شدند. فاصله طعمه های انسانی و حیوانی از یکدیگر حدود ۵۰ متر و از لانه های لاروی حداقل ۳۰۰ متر بوده است. صید پشه ها از روی طعمه ها توسط آسپریتور صورت گرفته و پشه های صید شده به تفکیک ساعت بطور جداگانه در داخل لیوان های کاغذی جمع آوری و به آزمایشگاه مرکز تحقیقاتی پندر عباس (۱۰۸ کیلومتری) انتقال و پس از تشخیص نمونه ها

۱- Parous

2- Nulliparous

3- Detionova and Polovodova

4- Physiology age

5- *Anopheles maculipennis*

آنوفل های فلوووباتیلیس ماده تعیین سن شدند. برای این منظور از دو روش استفاده گردید. یکی روش دینو^۱ که شایع ترین روش و براساس تغییرات غیرقابل برگشتنی که در کلاسه تراشه های موجود در اوایرسول ها^۲ در تعداد صورت می گیرد و با اولین تخم گذاری این کلاسه ها باز می شوند و نتایج حاصل از تشریح، جمعبیت را به دو گروه سنی پاروس و نولی پاروس تقسیم می کند (۵). (۱۲).

روش دیگر بدین صورت بوده که متعاقب هر بار تخم گذاری دیلاتاسیون های متواالی در اوایرسول ها نشکل می شود و براساس شمارش تعداد این دیلاتاسیون ها و طول دوره هر بار تخم گذاری (دوره کونوتروفیک)^۳ سن آنوفل محاسبه گردید. این روش به علت نیاز به دقیق.

وقت و مهارت زیاد، کاربرد کمتری دارد (۳). برای مقایسه دو روش فوق، در اکثر موارد تشریح، یک تخدمان در محلول تشریح (۲۵) قطره سرم فیزیولوژی + ۱۰ قطره گلیسیرین + ۱ قطره فرمول ۳ درصد)، تشریح تخدمان و تعیین سن می شد و تخدمان دیگر برای مطالعه تراشه ها در آب مقطر مورد استفاده قرار گرفت.

باشه ها و گفتگو و بهره گیری پایانی

در این مطالعه جمماً ۲۱۵۵ آنوفل فلوووباتیلیس ماده صید شد که ۲۶۰ صید (٪۸) از روی انسان و بقیه (٪۹۲) از روی حیوان بود. ۶۱ درصد (۷۱۸۰۷ عدد) از ماده های صید شده تشریح و تعیین سن شدند که حدود ۸۰۰ عدد با دو روش دینو^۱ و تشریح تخدمان از طریق تعداد شمارش دیلاتاسیون (Polovodova) تعیین سن شدند و هیچگونه اختلاف معنی داری در مقایسه این دو روش مشاهده نشد.

شترنگ ۱ نتایج تشریح های انجام شده در چهار فصل را نشان می دهد:

- الف) در فصل بهار از ۹۲۹ آنوفل فلوووباتیلیس صید شده، ۴۸۸ عدد از طریق شمارش تعداد دیلاتاسیون تشریح من شدند که ۶۱/۵ درصد پاروس، ۳۸/۵ درصد نولی پاروس بودند. از پشه های پاروس، ۵۷ درصد یک سیکل، ۲/۷ درصد دو سیکل و ۴/۰ درصد سه سیکل بودند.
- ب) در فصل تابستان از ۴۳۸ آنوفل فلوووباتیلیس ماده صید شد (۱۳۷ عدد از روی انسان و ۵۰۱ از روی گاو) تعداد ۴۸۵ عدد تعیین سیکل شدند که ۷۱ درصد پاروس و ۲۹ در صدنولی پاروس بودند. از پشه های پاروس، ۶۹ درصد یک سیکل، ۱/۴ درصد دو سیکل و ۰/۲ درصد سه سیکل بودند.

1- Detinova

2- Ovariol

3- Gonotrophic cycle

ج) در فصل پاییز ۱۲۸۹ عدد آنوفل فلوووباتیلیس (۱۲۲۰ از روی حیوان و ۶۹ عدد از روی انسان) صید شدند. از این تعداد ۵۹۱ عدد آنوفل فلوووباتیلیس تشریح و تعیین سن شدند که ۴۶/۵ درصد پاروس، ۵۳/۵ در صدنولی پاروس بودند. از پشه های پاروس، ۴۰ درصد یک سیکل، ۲/۰ درصد دو سیکل، ۰/۷ درصد سه سیکل، ۰/۲ درصد پنج سیکل و ۱/۷ درصد ساک بودند.

(د) در فصل زمستان از ۲۹۹ آنوفل فلوووباتیلیس ماده صید شده (۲۹۹ از روی گاو) ۲۴۳ عدد تشریح سن شدند که ۳۵ درصد پاروس و ۶۵ درصد نولی پاروس بودند. از پشه های پاروس ۳۱/۲ درصد سه یک، ۰/۴ درصد دو سیکل و ۲/۳ درصد ساک بودند. در این فصل از روی انسان آنوفل فلوووباتیلیس صید نشد.

به منظور مقایسه دو روش تعیین سن، ۸۰۰ عدد آنوفل فلوووباتیلیس با هر دو روش تعیین سن شدند و اختلاف معنی داری بین این دو روش در تعیین درصد پشه های پاروس و نولی پاروس مشاهده نگردید. لازم به تذکر است که ۰/۴ درصد آنوفل فلوووباتیلیس صید شده برای هر بار تخم گذاری نیاز به دو بار خونخواری داشتند.

از نتایج تشریح های انجام شده برای تعیین دفعات تخم گذاری در فصل پاییز و زمستان که متوسط درجه حرارت بین ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتی گراد بود، مدت زمان لازم برای جمع شدن ساک ها بیشتر و درنتیجه در این دو فصل، ۲ درصد پشه ها ساک بودند.

مقایسه فصلی درصد پشه های پاروس نشان می دهد که حداکثر میزان پاروس در فصل تابستان بوده است و طول دوره گونوتروفیک در فصول بهار، تابستان، پاییز و زمستان پرترتب ۳/۲، ۲/۷، ۲/۰ و ۵ روز بوده است.

قبل اتصور می شد که آنوفل فلوووباتیلیس در فصل زمستان قابل ملاحظه ای ندارد. در این مطالعه نشان داده شد که آنوفل فلوووباتیلیس در زمستان کاملاً غافل بوده و برای خونخواری فقط به حیوان حمله می کند و متوسط تعداد پشه های صید شده در یک شب به ۵۰ عدد نیز رسیده است.

در این رستا، از تعداد ۶۵۹۴ آنوفل ماده صید شده از روی انسان و حیوان، ۴۷/۸۵ درصد آنوفل فلوووباتیلیس، ۳۱/۶۰ درصد آنوفل دالی، ۱۳/۹۴ درصد آنوفل استئنوسی، ۶/۳۱ درصد آنوفل سرژانتی، ۰/۱ درصد آنوفل کولیسیفاسیس، ۰/۱ درصد آنوفل سویرپیکتوس، ۰/۰ درصد آنوفل تورخدانی و ۰/۰۱ درصد آنوفل پولکریموس صید شده اند.

کتابخانه

- ۱- عشقی . ن. غیاث الدین، م. (۱۳۴۵): مطالعات مقدماتی درباره بیولوژی آنوفل فلوویاتیلیس در ایران. انتیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه تهران، نشریه شماره ۱۰۲۷.

۲- متوجهی، عبدالوهاب : مکی، محمدحسن (۱۳۴۳): ارزشیابی عملیات ریشه کنی در استان اصفهان . انتیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه تهران، نشریه شماره ۱۳۶۸.

3- Bruce - Chwatt LJ (1980): *Essential Malariaiology*. William Heinemann Medical Books LTD. London: 354.

4- Clements AN , Paterson GD (1981): The analysis of mortality and survival rate in wild population of mosquitoes. *J. Eco.* **18**: 373 - 99.

5- Detinova TS (1945): Determination of the physiological age of female Anopheles from the changes of the tracheal system of the ovaries. *Med. Parazit.* (Mosk.), **14**: 45.

6- Detinova TS (1962) : Age - grouping methods in Diptera of medical importance , with special reference to some vectors of malaria. Wld. Hlth. Org. Monograph Series. **47**: 216.

7- Eshghi N , Motabar M , Javadian E , Manouchehri AV (1976): Biological features of Anopheles fluviatilis and its role in the transmission of malaria in Iran. *Trop. and Geog. Med.* **28**: 41-4.

8- Horsfall WR (1972) : Mosquitoes , their bionomics and relation of disease. New York. Hanfer publishing company: 723.

9- Knight KH (1977): A catalog of the mosquitoes of the world. Washington. The Thomas say foundation. **6**: 611.

10- Nanda N , Joshi H , Subbarao SK , Yadau RS , Hukla RP , Dua VK , Sharma VP (1996): *Anopheles fluviatilis* complex: Host feeding patterns of species S. T. and U. *J. Am. Mosq. Cont. Assoc.* **12**(1): 147 - 9.

11- Polovodova VP (1949): Determination of the physiological age of female Anopheles. *Med. Parazit.* (Mosk.) **18**: 352.

شیرینگ ۱ - طول عمر آنوفل نیز این تاپس فر جهار نفص در روسانی کوره - دهستان سیاهلو شهرستان پلکان بپلکان - استان هرمزگان ۷۷ - ۳۷۶۹

N - Nimprous

- 12- Subbarao SK, Namd N, Vasantha K, Dua VK, Malhotra MS, Yadav RS, Harma, VP (1994) : Cytogenetic evidence for three sibling species in *Anopheles* *fluvialis* (Diptera : Culicidae). *Ann. Entom. Soc. Am.* 87(1): 116-21.
- 13- Tyndale-Biscoe M (1984) : Age grading method in adult insects. A review. *Bull. Ent. Res.* 74: 341-77.
- 14- World Health Organization (1997) : World malaria situation in 1994. *Wkly Epidemiol. Rec.* (36): 269-74.